

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo q[ui]ntus p[ro] ede[m] d[oni]nica prima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dominica. I post Trinitatē

tū est: ut hi q̄ yo. hinc transire ad vos non dilexit nos. i. Joā.iiij. Nota triplicē modis possint: neq; inde hue trāsmeare. q. d. hoc dū diligēdi dñi put etiā nos dilexit. Vñ est qđ ipedit illud qđ per̄. L̄haos iij. dī. Ber. sup. C̄l. ser. x. Disce ch̄riane a ch̄ri distātia locoꝝ: meritoꝝ: volūtatiꝝ. L̄heo. Sto amare ch̄ri. Ama dulciter: ama prūt. L̄haos magnū sit̄ a per̄ib; iustorū dī dēter: ama fortiter. Dulciter/ne illeceſt. stantia. Nā sic affect̄ eoz varij fuerūt: sic prudenter/ne deceptus, fortiter/ne deſp̄lus etiā māſiones nō modicū differt. L̄haos. ab amore dñi auertarz. P̄uo igif debet firmatū dī: q; n̄ p̄t diſſolui: agitari: aut esse amor dulcis ex pl̄ideratione diuine sua/ 2cuti. Idē. Uſidere poſſum: trāſire non uitaz. Ps. Suanis dñs vniuersis r̄c. poſſum. et nos videm̄ qđ fūgerimus: t̄ Sc̄do/prudēs: p̄cauēdo ūdias demo- vos viderz qđ p̄diderit: et n̄ra gaudia cu- nis: mō: t̄ carnis Ps. In via hac q̄ am̄ mulat v̄ra tormenta: t̄ via tormenta cumulat bulabā abſcōdet laqueu mibi. Et puer. n̄ra gaudia. Sz forte q̄r̄. An bti alib; mō. Rex sapies dissipat ipios. Rex inquā velint transire ad reprobos. Dicēdū q̄ in sapies. i. animi? a deo illūnat? dissipat im̄ sc̄is est voluntas naturalis q̄ vellent cōpios. s. mot̄ tentationū. Tercio dī esse pati dānat: t̄ maxime amic̄ suis: t̄ sic ad fort̄ adeo vicz ut vincat timorē paupera/ eos p̄ affectū misericordie trāſiremisi in hoc cōtis: penalitat̄: t̄ mortz. i. Joā.iiij. Perſeſ tradicerent voluntati diuine. sed eoz volūt̄a charitas foras mitrit timore. Vñ Job ras sic iungit diuine voluntat̄ qđ nihil vo- vj. Quis det ut veniat petitio mea: t̄ qđ lunt nisi qđ deus vult. Nulla ḡ copassio expecto tribuat mibi deo: t̄ qđ cepit ſp̄ me mouenſ erga reprobos. Nō em̄ p̄t cē in 2ta ſoluat manū ſuā t̄ succidat me: t̄ hec eis cōfassio n̄iſi coſequēs electionē rōnis. mibi ſit 2ſolatio ut affligēs me doloreno. Ex electione aut rōnis cōpassio nascit̄: put̄ parcat. Salutatio. Horūus r̄c. aliq; vult malū alterī repelli. J̄do in his malis q̄ fm̄ iudicū rōnis expelli nō volu- p̄ Rim̄ art. An dānat in inferno vely- lent oēs eſſe dānatoſ: Q, nō. Luc. mus. /copassione nō habem̄. Reprobi āt xvij. rogabat diues pro fratrib; ne veniret ſā dānat nō p̄t a ſua miseria trāſferri. O In locū tormentaꝝ. L̄ otra. Sup illō L̄ia, xiiij. Surrexerunt de ſolijſ. dicit glo. Solariū ē mifor mltros h̄z ſocios penaz. R̄ndet Bona. in. iiij. dī. l. Eſſi in da- minas remittant alij modo affectioes q̄ h̄nt annexā delectatiōem: alie eni affectio- nes in qđb; eſſe penalitas vigorant̄. vñ eſſi cefſet actualī affect̄ luxuriandi t̄ vñandi: t̄n accēd̄it affect̄ ſuue furor ipatiēt̄ t̄ li- uor iuidie. J̄o vehement̄ tristabūt̄ t̄ re- bescet de glia electoꝝ. Etiō ad ſatianduz ſuā ip̄uſimā emulatiōne et odium velle- oēs eſſe miseros. Et qđ nec ſp̄i p̄t a ſtatū bi- tudinē ptingere: nec aliq; p̄t a ſtatū bi- tudinē amouere: iō in ſeipſ yehemēter ta- bescit̄ t̄ ſfundunt̄. L̄ocēdū est ḡ q̄ ge- nerali loq̄ndo mallent oēs eē miseros q̄ ipſis extitib; miser̄ aliq; eē brōs. Ad il- lud at qđ obijc̄t de diuine r̄c. Dicēdū q̄ quis i generali nolint dānati videre ali- q; eē brōs ſz oēs miseros: t̄n q̄ ſpecialī h̄nt alij ſp̄amorē naturale ſuatuſ/mollent eōs dānari: alijs extitib; i ſtatū glie. q̄a et ſilli dānari: adhuc ſti manet ſuulatio ſuoccasio tabescēdi. Nō ſic aut ſi oēs dāna-

Sermo q̄ntus p̄cadē dñica prima.

Dicit̄. Diligam̄ dñi qm̄ ſp̄ p̄oꝝ

rent. Hec Boni. **P**ro fundo. **O**is iuidia redargutio, q̄a r̄n̄dit abraā. **H**abēt moyū ḡue tormētu ē. Horaci? **I**nīdī sicuti nō inuenere tyrāni ma? tormēt. **J**ō dī Go ooc̄ gr̄ut mystica et credēta. **E**t ista sufficiat ad salutē, id sequit̄ Audiat eos. **G**ū patet q̄ diues ille et fr̄es sui erāt de poplo q̄ren̄. **H**oc itaq; tormētu no deest in da mīnat̄. Queris ḡ: An illa iuidia dānat̄ vell̄ secū oēs elle dānat̄os. **D**ic r̄n̄. vt s̄. **E**t q̄ plude q̄horēda reprobor̄ ɔditio q̄tētia de brōp̄ glā torqñf. **P**s. **P**cr̄or vi deb̄t et irascer̄t: dentib⁹ suis fremer̄ et tabe sit r̄. **O**fornicatores. o auari r̄. **C**ur n̄ formidatis eternali cū demoni⁹ cruciar̄t: q̄b̄ etiā nūc iā p̄ pccā adh̄eret̄. vult̄ euādere: fugite cito ab illa ifernī regiōe quā iam incer̄st̄ introire. **F**igura Ben. xix Angeli dixerūt ad Lot⁹ exētē de ciuitate sodomop̄. Salua aiām tuā et ne stes in oī circa regiōe: sed in mōte saluū te faci ne et tu s̄lī p̄reas. Spūalr̄ dī p̄cr̄or ex̄ies de petōp̄ regiōe societates malas et p̄ca ti occasioēs fuger̄t et p̄ spūale affectōe s̄lūsum ascēdere. **H**iere. l. Fugite de me diu b̄yblionis. vt saluet ynuſquisq; animā suam.

Scūdus ar. In p̄ced. r̄. In hoc de tertia q̄ est miseria extreme desolatiōis, q̄ nec etiā audir̄ est, p̄ suis fratrib⁹: et oia in suā desolatiōem p̄tunt. In h̄ aut̄ articulo tria sunt consideranda.

Primū reprobi diuit̄ yana postulatio.

Scđm postulatiōis iusta redargutio.

Tertiū redargutiois vera ɔfirmatio

Primū iūḡ r̄. q̄ vic̄z diues ait ad abraā.

Rogo ḡ te p̄ vt mit̄. eū in do. pa. mei: ha

deo ei q̄nc̄ fra. vt rest. illis ne et iō ve. i lo

cu hūc tormētu. Greg. in home. Postq;

ardēti diuit̄ de se sp̄es tollit̄: ei⁹ anim⁹ ad

sp̄inḡ q̄s in mūdo reliq̄at̄. **G**ū

sequitur. Et ait. Rogo ḡ te p̄ vt mit̄. r̄.

No h̄ dixit ex charitate: sed ex timore ser

uilline ex eo p̄ tōrtio pena ei⁹ augeref. q̄a

farat̄ eis occasio peccādi exēplo male vi

te. Greg. Qua in re notandū: ardēti diuit̄

ti q̄nta supplicia cumulant̄. Ad penā nanc̄

sua ei cogit̄is fūat̄ et memoria. Loguit̄ ei

lazarū q̄ne del̄perit. et fratz̄ suorū memit̄

q̄s reliq̄t. vt em p̄ctōres ampl̄ in suppli

cio puniam̄ et eo p̄vident glām q̄s despe

terant̄: et de illo p̄ pena torqñf q̄s inutilē

anauerat̄. **S**cđm est postulatiōis iusta

sen q̄ docuit moralia et agēda: et p̄bas q̄

doc̄ gr̄ut mystica et credēta. **E**t ista suffi

cūt ad salutē, id sequit̄ Audiat eos. **G**ū

patet q̄ diues ille et fr̄es sui erāt de poplo

isrl̄. q̄ geriles nō habuerūt legem moyū et

p̄phāp̄. Chrȳ. Elocat h̄ moȳsen et p̄phās

sc̄pt̄a moȳsaica et p̄pherica. **T**ertiū ē reb

dargūois vera ɔfirmatio, q̄ illi diuit̄ di

cēti. Nō p̄ abraā: sed siq̄s ex mortuis iuc

rit ad eos: p̄niam agēt. **D**ox veraci snia

r̄n̄def. Si moȳsen et p̄phās nō audiūr̄: ne

q̄ siq̄s ex mortuis resurrexerit credēnt.

Hoc patuit p̄ effeḡu, q̄ lazaro resurgent̄

et ch̄o testimoniu p̄hibenti nō credidēt.

sed maḡ occidere voluerunt. Similē nec

ch̄o resurgēti crediderūt. Chrȳ. Eōside

ra q̄ q̄s moritu⁹ est: seru⁹ dei ē. q̄cūq; p̄o

dicūt sc̄pt̄u dīt dīns. vñ etiā resurgat mor

tu⁹: si celit⁹ descēderit angelus: oib⁹ ma

gis sunt fide digne sc̄pture. Nā angelorū

dīns: yluo p̄ et mortuo p̄ index eas in tru⁹

it. **H**ec ḡ p̄missa p̄siderātes tolerem⁹ q̄ tē

araliter molestāt̄: et refrenem⁹ animū ab

bis q̄ tpalr̄ delectāt. **G**ū em̄ vt ait Hiero.

Dissert̄ delit̄s cōmutāt̄: et i nō arbitrio

Et diuit̄ seq̄ vel lazar̄. et Aug. Qui vult

epulari cū diuite: p̄pet se inter epulas ver

mū gebēne: in q̄. p̄ gaudio momentaneo

ardebit p̄petuo cum capite suo diabolo.

Infelit cōmerciū: p̄tabreui gaudio: celeb̄

sti p̄uari regno. Felix paup̄ras p̄ quā celeb̄

sti ad q̄rif hereditas. Felix cōmerciū: p̄

p̄tūr̄ elnasuscipe. Et his ḡ patet q̄ vo

luptatib⁹ mūdi succedunt aduersa ifernū.

Et hui⁹ vite aduersitati succedunt gaudia

padisi. **E**xemplū in vita spa. de viro sal

uato et ylore sua damnata q̄s vidit eoru⁹

filia. **V**ide s̄. dīnica infa octa. ascensiōis

sermone. ii.

Tertiū ar. Aud. r̄. Holste ḡ dissimili

lare. Attēdite q̄d dī extra de reg. ii.

l. Act⁹ legitimi nō recipiūt ɔditionē necq;

diē. Et sumpta est illare regula ex ff. de reg.

ii. l. Actus. Pone casū de electiōe aut ma

trimonio q̄ nō debēt fieri sub ɔditōe necq;

in diē, i. vsc̄ ad certum t̄ps et nō vltra: sed

simpl̄. Eligamus ḡ deo seruire simplicit̄

et ei p̄ sp̄iale m̄rimonia p̄iūgi: nō p̄ t̄ps

p̄ sp̄, et sic nō differam⁹. Aduerte etiā q̄d

di. ff. de re iudi. In oib⁹ obligatiōibus in

Dominica. II. post Trinitatis

quibus dies non ponit; pnti die debet. Pone Tertium diuine iusticie severitas invenit exemplum si vis. Et nota quod pterum obligat bilis. Primus igit est diuine mie liberalitas in penitere. nec in illa obligatio ponit dies: ideo pnti die penitere tenet. Jo dicit sapientia stimabilis. et oes vocat ad salutem. vnde dicitur. Hoc quidam fecit cenam magnam et vocavit milatos: et misit servos suos. hoc facit cenam magnam. quod satietatem nobis eremus dulcedis propinquat. et vocavit milatos. Ista vocatio prima pcpue facia est ad principes indeoque et legisperitos qui scripturas nouerunt. De hinc ipse renuentibus. ut de Cirillo indignatus est pro eos pcpamias: et loco eorum vocati sunt qui erant de milibus tundine iudeorum fragile et poterent habentes. Unde dicit suo filio. Ex cito in plausu et vi. et pau. ac debi. et clau. introducere huic. Hec Cirillus. Greg. Hos eligit deo quod despicit mundus. quod plenus ipsa despectio reuocat hominem ad seipsum. Multitudine ibi rō triplex quem mundus odio habet bonos. autem quod ex populo isti credidit: locum supri quibus in domo impluit. Unde sequitur. Et ait servus domino: Factum est ut impasti: et adhuc locum est. Et ait dominus seruo. Exi in vias et sepelies: et cõpelle intrare: vii pleat domum meam. Unde conuicias suas colligi ex viis et sepibus precipit: agrestem plenum. i. genitile querit. Greg. Qui huius mundi aduersitatis fracti ad dei amorem redirentur: cõpellunt intrare. Secundum est huius negligenter pueritas. qui ceperunt oes se excusare. Deus deo maiori prece. quam Greg. multi vocant sed pauci veniunt. quia non inveniunt illi qui per fidem ei subiecti sunt: eterno ei coniuncto male vivendo contradicunt. Ideo offert deo quod rogari debuit: non rogat dare vult quod vir poterat spari: et cum deo sit se excusant. Tertium est diuine iusticie severitas. cum deo dñe. Amet dico vobis: quod nemo viro quod vocati sunt. qui excutientes venire contulerunt: gustabit cetera mea. Greg. Valde tremenda est illa misericordia. Nemo ergo debet: ne cum vocatur excusat: cum voluntate habuerit intrare non valeat. Eost derentur itaque de benignitate in nostra vocacione: et ei severitate in negligentiis repulsione. Premerentur quodcumque a iniunctu huius mundi gelu: quodcumque de simili discubetibus cuiusdam dicit illi. Brus qui manducabit panem in regno dei. Et quod ut de Beda. Non nulli habent panem fideten quod adorando pcpunt: dulcedinem inexcusabilem. Pro eo accingere veraciter gustando fastidunt. Ideo subiecta gabola/dns talium corporis.

Dominica. ii. post trinitatis Sermo pm?

Nemo viro quod

Nullo quod vocari se gustabit cenam meam. Lu. xiiii. Nolite mirari si vos odit mundus: nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam quam diligimus fratres. qui non diligit manet in morte. **O**dis quod odit fratrem suum/bomicida est. Jo. iii. Ethorta ut pueris ut pueris ad cenam dei: patiencie virtutis tolerares mundus. i. dilectores mundi: nos odit: et fratres diligere. **L**agis autem ibi rō triplex quem mundus odio habet bonos.

Prima est caritas fraternalis. Boni enim deo libarentur a amore: et mali deum a se absunt. quod dicitur. illud Luc. xix. Nolumus habere regnare super nos. et diversis vicibus seruirent. Ideo dicitur. Nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam quam diligimus. i. per amorem fraternalis: secundum quod separantur a mundo: qui mali non diligunt se inuicem quod fratres in deo: sed quod viuit in aliquo vicio. Aug. Redeat unusquisque ad eum suum: et si inuenierit fraternalis charitate: securus sit quod translatus de morte ad vitam.

Secondum est diversitas regionum. Boni enim resplendant mundum et habitant in celo. Phil. ii. Tertia est diversitas operationum. Unus dicit fratrem suum homicida est. Homicida autem huius operis facit iusto. **S**alutatio. **N**emo vero.

Primus ar. In euangelio hodie. tria sunt consideranda.

Primus diuine misericordie liberalitas in estimabilis.

Secundus huius negligenter pueritas